

PERSBERICHT ANJA HERMANS

Op 19 juni 2009 om 07u30 werd ik gewekt door vier agenten van de federale politie van Dendermonde. Die stonden naast mijn bed en ik kreeg vluchtig een politiebadge onder mijn neus met de mededeling dat ze een huiszoekingsbevel bij hadden.

Nu, ik ben al geen ochtendmens en wakker worden op deze manier is niet echt bevorderlijk voor mijn ochtendhumeur. Ik ben de trap afgegaan en beneden was men al bezig alles vakkundig overhoop te halen.

Het huiszoekingsbevel was afgeleverd door een onderzoeksrechter van het Parket van Dendermonde. De reden van de huiszoeking was onduidelijk. Men gewaagde van bedreigingen aan het adres van Jan Kerkhofs en nog een naam die niet meteen een belletje deden luiden.

Ik heb om meer uitleg gevraagd, maar deze ging ik pas krijgen tijdens de ondervraging; Ik mocht niemand bellen, en heb de agenten er op attent gemaakt dat ze wel bezig waren met een huiszoeking te verrichten in de woonst van mijn vriend en dat mijn feitelijke woonst de camper en de caravan betrof die op het boerderij-erf staan.

De agenten trokken zich er weinig van aan en zeiden enkel dat de camper en de caravan al doorzocht waren. Na veel gerommel waarbij de kinderkamers werden herleid tot een ravage en de slaapkamer van mijn vriend tot een ontplofte kleerkast, namen de agenten het volgende in beslag:

- 2 USB sticks
- mijn gsm
- 2 gsm's van mijn vriend
- 2 computers
- mijn lidkaart van Brandpunt 23
- 2 Cd-roms van de oudste zoon van mijn vriend
- de geheugenkaart van mijn fototoestel
- mijn portefeuille
- een hoop papier.

Er werd me geen inventarislijst getoond, ik weet zelfs niet of er effectief een werd opgesteld.

Een agent kam nog aanzeulen met een bak vol met spuitbussen, die werden gebruikt voor een opdracht in een kinderkamer. Die agent vroeg me of ik recent graffiti had gespoten, ik heb er op geantwoord "Wat denk je?" Een andere agent was buiten de vuilniszakken aan het leegkappen.

Daarna deelden ze me mee dat men mij ging meenemen voor verhoor en of ik vrijwillig zou meegaan of men mij moest arresteren. Ik werd meegenomen naar de kantoren van de Federale Politie in Dendermonde.

Eerste vraag en een wel heel slechte opener was of ik nog actief was binnen het ALF. Dan de vraag of het klopte dat ik was veroordeeld in de zaak van de kerncentrale te Doel.

Na nog wat gevraagd begon het op mijn heupen te werken en heb ik gevraagd of ze nu eindelijk to the point wilden komen.

Ze zeiden me dat er gisteren een anonieme brief was binnengekomen, waarin de schrijver er mij van beschuldigde een aanslag te beramen op de privéwoningen van respectievelijk de procureur en de rechter in de zaak rond kerncentrale te Doel.

En dat was nog niet alles, de briefschrijver wist ook te vertellen dat ik zou betrokken zijn in recente reeks van incidenten van het ALF in België, respectievelijk in Laarne, Eksaarde, Grimbergen en Mortsel.

Ik zou ook op de hoogte zijn van de identiteit van één van de daders van een brandstichting op een graafmachine in Doel -dorp.

De briefschrijver sloot af, dat hij uit angst voor represailles anoniem wenste te blijven. Ik heb deze brief mogen lezen, doch de briefomslag heb ik niet mogen zien.

De onderzoekrechter wou omwille van mijn verleden geen enkel risico lopen volgens de ondervragers.

Ondertussen was men bezig met mijn zakagenda, alle contacten van mijn gsm en mijn lidkaart van Brandpunt 23 te kopiëren. Mijn portefeuille werd binnenstebuiten gekeerd.

Men vroeg mij of ik wist uit welke hoek deze brief kon komen. Ik heb in het verleden al wel doodsb bedreigingen gekregen via de website van het AFF (Antifascistisch Front) alsook bedreigingen via de verschillende websites van Indymedia.

Men vroeg me zelfs of ik die brief zelf had geschreven, waarop mijn antwoord was of hun ochtendmaal hun niet was gekomen.

Er werd contact opgenomen met de onderzoeksrechter en die liet me gaan; maar dat was nog niet alles, ik stond nog geseind wegens mijn perskaart van Indymedia.be!

Men had opdracht gekregen om die onmiddellijk in beslag te nemen. Ik weigerde te zeggen waar deze was, en men besloot dan maar om een vrouw te zoeken om me te fouilleren. Om er zeker van te zijn dat deze zich niet op mijn lichaam bevond.

Ik heb hen gewezen op de principiële houding betreffende het weigeren van het geven van mijn perskaart, aangezien dit een inbreuk is op de Grondwet, en het EVRM. Ik heb 4 bijlagen aan mijn PV laten toevoegen, die al enkele weken in mijn rugzak zaten.

Daarna heeft men mij tegen 13:00 u terug naar Beveren gebracht. Mijn vriend overweegt een klacht in te dienen wegens het onrechtmatig betreden van zijn woonst

en vraagt een onmiddellijke vrijgave van zijn spullen. Mijn advocaten zullen maandag actie ondernemen.

Normaal gezien moet tijdens een huiszoeking alle in oorspronkelijke staat worden teruggelegd maar dat is blijkbaar een onbelangrijk detail.

Anonieme briefschrijvers slagen er blijkbaar in om in een mum van tijd het gerechtelijk apparaat in actie te laten schieten.

Anja Hermans, 20 juni 2009